

РЕШЕНИЕ

№ 38606

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2781** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, подадена чрез процесуален представител юрк. Д. Д., срещу решение №362 от 29.01.2025г. по нахд № 11587/2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав.

В жалбата са въведени съображения за неправилност на решението, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш (ЕФ). Твърди, че буквалното тълкуване на правната норма е довело до постановяване на неправилно решение. Смята, че нормата на чл.189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на закона, регламентиращи начина по който се установяват и санкционират нарушенията за неплащане на дължимите пътни такси. Поддържа, че наличната в чл.189ж, ал.1 ЗДвП правна празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), по отношение на правното му действие, не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. Размерът на дължимата такса, както и начинът, по който се изчислявала били нормативно дефинирани в Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа (приета с ПМС № 370 от 20.12.2019 г., обн., ДВ, бр. 101 от 27.12.2019 г.). Предвид това не било необходимо да бъдат посочвани, нито размерът на дължимата

такса, нито начинът, по който се определя тя и същата не е сред задължителните реквизити на електронния фиш. Съдържанието на електронния фиш било нормативно определено в чл.189ж, ал.1 ЗДвП, като процесният съдържал всички реквизити, поради което се явявали неправилни съображенията на СРС за непълнота и неяснота при описание на нарушението.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Д., който поддържа жалбата, моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът- ЕТ „НИКИ – НИКОЛАЙ КОЛЕВ – СТЕФКА КОЛЕВА“, представляван от С. П. К. не изпраща представител в проведеното съдебно заседание. По делото е постъпил писмен отговор вх. № 101924/21.03.2025г., чрез адв. П. Х., в който са изложени подробни съображения за неоснователност на жалбата. Претендира се нейното отхвърляне, както и възстановяване на направените разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след преценка на събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата подлежи на разглеждане по същество.

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 362 от 29.01.2025г. по нахд № 11587/2024г. на Софийски районен съд 10-ти състав, е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП за нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП на ЕТ „НИКИ – НИКОЛАЙ КОЛЕВ – СТЕФКА КОЛЕВА“, ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500, 00 (две хиляди и петстотин) лева.

От фактическа страна е установено, че на 05.07.2021г., в 12:56 часа е засечено с контролно устройство с идентификатор № 10181 ППС, вид влекач, марка и модел „Волво ФХ 12 42 Т“, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория Евро 4, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , в Столична община, по път А-6, км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За това ППС изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП), тъй като за него нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, с което е нарушен чл.102, ал.2 ЗДвП. За съответното обстоятелство бил е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДвП с № C72BC6ED611A3288E053021F160A7855. Направена е проверка относно собствеността на ППС, от която е установено, че същото е собственост на ответника.

На 05.07.2021г. в 11:23 часа ППС с рег. [рег.номер на МПС] е преминало през сегмент № [ЕГН] на път А-3, а на 05.07.2021г. в 14:21 часа – през сегмент № [ЕГН]. Техническо средство SCP_1018_Dir:1 FC11 с ID № 018107 е разположено в ТОЛ секция 10181, намираща се между 18 и п.в. „И.“, на път А-6, км. 50+427, нарастващ километър. На 05.07.2021г. в 12:56 часа, при ТОЛ-секция 10181, на път А-6, 50+427 км.,посока нарастващ километър, влекач „ВОЛВО ФХ 12 42 Т“ с рег. [рег.номер на МПС] , е бил заснет да се движи и автоматично било установено, че няма

валидна маршрутна карта или тол-декларация за преминаването.

Нарушението е квалифицирано по чл.102, ал.2 ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП на ЕТ „НИКИ – НИКОЛАЙ КОЛЕВ – СТЕФКА КОЛЕВА“ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500, 00 (две хиляди и петстотин) лева. В електронния фиш е записано, че независимо от налагането на това административно наказание, ответникът дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 167, 00 лева.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е приел, че процесният ЕФ е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е била нарушена процедурата по която е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника. Обоснован е извод, че законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш за нарушения по чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за такива по ал.3б на чл.179. Изяснил е, че процедурата за налагане на административно наказание за нарушенията по чл.179, ал.3б ЗДвП е предвидена в чл.189е, ал.1 и сл. ЗДвП и включва съставяне на АУАН и издаване на НП, а не на ЕФ.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 10-ти състав.

Отговорността на ЕТ „НИКИ – НИКОЛАЙ КОЛЕВ – СТЕФКА КОЛЕВА“ е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП. Съгласно чл.139, ал.5 ЗДвП движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 ЗП. Според регламента на чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за него не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

С нормата на чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа е предвидено въвеждането на смесена система за таксуване на различните категории ППС и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние – ТОЛ такса за пътни ППС по чл.10б, ал.3 ЗП. Заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните ТОЛ сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора от таксите, изчислени за съответните ТОЛ сегменти. Таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. В чл.179, ал.3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а ЗДвП, според който при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се смята, че ППС е управлявано от собственика му. В ал.2 на чл.187а е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500, 00 лева, каквато санкция е наложена в случая. Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал.3б

ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на първостепенния съд, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и тези по ал.3б на чл.179 ЗДвП, поради което и издаденият ЕФ следва да бъде отменен само на това основание. Новата редакция на чл.189ж, ал.1 ЗДвП според която „при нарушение по чл.179, ал.3 – ал.3б, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024г. (ДВ бр.13 от 2024г.) и следователно е неприложима към нарушение извършено на 05.07.2021г. Така, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал.3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, чл.167, ал.3 - 3б и чл.167а, като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 - 3б преди съставяне на АУАН, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 ЗП. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба изрично регламентира, че за административни нарушения по чл.179, ал.3 - 3в се съставят АУАН и определя компетентността на органите, които ги издават. Горните разпоредби са допълнителен аргумент, че към момента на констатиране на нарушението по чл.179, ал.3б ЗДвП е следвало да се състави АУАН, а не ЕФ. Липсата на изрична законова норма към датата на извършване на нарушението – 05.07.2021г., изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, органът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила. Изложеното в мотивите на настоящото решение е в съответствие с формираната от мнозинството касационни състави на АССГ съдебна практика по приложението на чл.189ж, ал.1 във вр. чл.179, ал.3б (редакция преди изменението ДВ, бр. 13 от 2024г.), към която настоящият състав се придържа с оглед дължимото еднакво приложение на закона към еднаквите случаи.

Съгласно чл.2, §7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване (ЕУЕПТ), минималното съдържание на заявлението за област на ЕУЕПТ, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността. Не може да се приеме, че цитираната разпоредба на Регламента е изпълнена с включването в текста на ЕФ на указания, че последният ще бъде анулиран при заплащане на компенсаторна такса, за чиито размер не е налице информация в ЕФ, доколкото е съизмерима с дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП.

Като самостоятелно основание за отмяна на ЕФ № [ЕГН] следва да бъде посочено, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Наложено е наказание не пропорционално на тежестта на извършеното нарушение като се съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането

на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011г., трябва да се тълкува в смисъл, че „посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер“.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК, на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение за касационното производство, в размер на 550, 00 (петстотин и петдесет) лева. Направеното възражение за прекомерност се уважава. Размерът на адвокатското възнаграждение се определя по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 във вр. чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III-ти касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 362 от 29.01.2025г. по нахд № 11587/2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕТ „НИКИ – НИКОЛАЙ КОЛЕВ – СТЕФКА КОЛЕВА“, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 550, 00 (петстотин и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.